

ΑΣΠΙΣ

- τούτους προειπεῖν βούλομ' αὐτοῖς μὴ ποεῖν.
 ἴσως μὲν ἄτοπον καὶ λέγειν· οὐκ ἐν γάμοις 160
 ἐστὶν γὰρ ἤκοντος τοιούτου νῦν λόγου.
 ὅμως δὲ τὴν θύραν γε κόψας ἐκκαλῶ
 τὸν Δᾶον· οὗτος γὰρ προσέξει μοι μόνος.
- Δα. πολλὴ μὲν ὑμῖν ταῦτα συγγνώμη ποεῖν,
 ἐκ τῶν δ' ἐνόητων ὡς μάλιστα δεῖ φέρειν 165
 ἀνθρωπίνως τὸ συμβεβηκός.
- Σμ. πρὸς σ' ἐγὼ
 πάριμι, Δᾶε.
- (Δα.) πρὸς ἐμέ;
 (Σμ.) ναὶ μὰ τὸν Δία.
 ὄφελε μὲν οὖν ἐκεῖνος, ὃν δίκαιον ἦν,
 ζῆν καὶ διοικεῖν ταῦτα καὶ τεθνηκότος
 ἐμοῦ γενέσθαι τῶν ἐμῶν κατὰ τοὺς νόμους 170
 κύριος ἀπάντων.
- (Δα.) ὄφελεν. τί οὖν;
 (Σμ.) τί γάρ;
 πρεσβύτατός εἰμι τοῦ γένους. ἀδικούμενος
 αἰεὶ τε πλεονεκτοῦντα τὸν ἀδελφόν τι μου
 ὄρων ἀνέχομαι.
- (Δα.) νοῦν ἔχεις.
 (Σμ.) ἀλλ', ὦγαθέ,
 οὐδὲ μετριάζει, νενόμικεν δὲ παντελῶς 175
 οἰκότριβά μ' ἢ νόθον τιν', ὃς νυνὶ γάμους
 ἐπόει διδοὺς οὐκ οἶδ' ὅτῳ <τὴν> παρθένον,
 οὐκ ἐπανενεγκῶν, οὐκ ἐρωτήσας ἐμέ,
 ἐμοὶ προσήκων ταυτό, θεῖος ὢν ὅπερ
 καὶ γώ.
- (Δα.) τί οὖν δή;
 (Σμ.) πάντα ταῦτ' ὀργίζομαι 180